
sarasvatItantram

सरस्वतीतन्त्रम्

Document Information

Text title : Sarasvati Tantram

File name : sarasvatItantram.itx

Category : devii, sarasvatI, devI

Location : doc_devii

Transliterated by : DPD

Proofread by : DPD, Preeti Bhandare

Latest update : April 13, 2027

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 13, 2024

sanskritdocuments.org

सरस्वतीतन्त्रम्

विषयानुक्रमणिका

प्रथमः पटलः

द्वितीयः पटल

तृतीय-पटलः

चतुर्थः पटलः

पञ्चमः पटलः

षष्ठः पटलः

प्रथमः पटलः

श्रीपार्वत्युवाच -

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिमुद्रां न वेत्ति यः ।

शतकोटिजपेनापि तस्य विद्या न सिध्यति ॥ १ ॥

महादेव महादेव इति यत् पूर्वसूचितम् ।

अेतत्तत्त्वं महादेव कृपया वद् शङ्कर ॥ २ ॥

पार्वती कळती हँ -महादेव ! जो मन्त्रार्थः, मन्त्रचैतन्य

तथा योनिमुद्रा नडीं जानते, उन्हेँ शतकोटि संप्यात्मक जप करने

से भी विद्या सिद्ध नडीं होती । आपने पडले भी यडी कळा हँ ।

हे शङ्कर ! इस तत्त्वको (पुनः) कृपापूर्वक कळिये ॥ १-२ ॥

ईश्वर उवाच -

मन्त्रार्थं परमेशानि सावधानावधारय ।

तथाय मन्त्रचैतन्यं निर्वाणामुत्तमोत्तमम् ॥ ३ ॥

प्रसङ्गात्परमेशानि निगदामि तवाज्ञया ।

मूलाधारे मूलविधां भावयेद्विष्टेवताम् ॥ ४ ॥

धंशर कडते डै -डे परमेश्वरी ! तुम सावधान डोकड
 मन्त्रार्थ तथा मन्त्र यैतन्य डो सुनो । डे परमेश्वरी ! तुम्डारी
 आङ्गा डे अनुसार प्रसंगवशात् उत्कृष्टतम स्थिति निर्वाण डे सम्बन्ध
 मे भी कडूंगा । मूलाधार पद्म में अवस्थित मूलविधा डा (कुण्डलिनी
 डा) धष्ट रूप में चिन्तन करो ॥ ३-४ ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशां भावयेत् परमेश्वरीम् ।
 भावयेदक्षरश्रेणी मिष्टविधां सनातनीम् ॥ ५ ॥

परमेश्वरी डी भावना शुद्ध निर्मल स्फटिक डे समान करना चाडिअे ।
 उस मूलाधार डमल मे स्थित व, श, ष, स अक्षरो डो सनातनी
 धष्ट विधा रूप से भावना करो ॥ ५ ॥

मुडूर्तार्द्धं विभाव्यैतां पश्चाद्ध्यानपरो भवेत् ।
 ध्याने कृत्वा मडेशानि मुडूर्तार्द्धं ततः परम् ॥ ६ ॥

ततो ञुवो मडेशानि मनसा डमलेक्षणे ।
 स्वाधिष्ठानं ततो गत्वा भावयेद्विष्टदेवताम् ॥ ७ ॥

बन्धूकारुणसङ्काशां जवासिन्दूरसन्निभाम् । var जपा
 विभाव्य अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां पराम् ॥ ८ ॥

ततो ञुवः प्रसन्नात्मा पक्षिणा सड सुन्दरि ।
 मणिपूरं ततो गत्वा भावयेद्विष्टदेवताम् ॥ ९ ॥

ञुव मुडूर्तमात्रं काल पर्यन्त धनका चिन्तन करके ध्यानरत डो
 जाये । डे मडेश्वरी ! डे डमलनेत्रों वाली ! तदनन्तर मन द्वारा
 स्वाधिष्ठान यड मे जाकर धष्टदेव डा चिन्तन करे । वडौंभन्धूकारुण,
 जवापुष्प तथा सिन्दूर डे समान गाढे रक्तवर्ण युक्त var जपा
 अक्षर अ, भ, म, य, र, ल डी धष्टदेवता रूप से भावना करके
 प्रसन्न-चित्त डो जाये । डे सुन्दरी ! वड प्रसन्नचित्त ञुव मन
 द्वारा मणिपूर यड मे जाकर धष्ट डा चिन्तन करे ॥ ६-९ ॥

विभाव्य अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां पराम् ।
 शुद्धलटकसङ्काशां शिवपद्मोपरि स्थिताम् ॥ १० ॥

ततो ञुवो मडेशानि पक्षिणा सड पार्वति ।

હૃત્પદ્મ પ્રયયૌ શીઘ્રં નીરજાયતલોચને ॥ ૧૧ ॥

ઇષ્ટવિદ્યાં મહેશાનિ ભાવયેત્ કમલોપરિ ।

વિભાવ્ય અક્ષરશ્રેણીં મહામરકતપ્રભામ્ ॥ ૧૨ ॥

તતો જીવો વારારોહે વિશુદ્ધ પ્રયયૌ પ્રિયે ।

તત્પદ્મગહનં ગત્વા પક્ષિણા સહ પાર્વતિ ॥ ૧૩ ॥

ઇષ્ટવિદ્યાં મહેશાનિ આકાશોપરિ ચિન્તયેત્ ।

પક્ષિણા સહ દેવેશિ ખજ્જનાક્ષિ શુચિસ્મિતે ॥ ૧૪ ॥

ઇષ્ટવિદ્યા મહેશાનિ સાક્ષાદબ્રહ્મસ્વરૂપિણીમ્ ।

વિભાવ્ય અક્ષરશ્રેણીં હરિદ્વર્ણાં વરાનને ॥ ૧૫ ॥

આજ્ઞાચક્રે મહેશાનિ ષટ્ચક્રે ધ્યાનમાચરેત્ ।

ષટ્ચક્રે પરમેશાનિ ધ્યાનં કૃત્વા શુચિસ્મિતે ॥ ૧૬ ॥

ધ્યાનેન પરમેશાનિ યદ્દૂપં સમુપસ્થિતમ્ ।

તદેવ પરમેશાનિ મન્ત્રાર્થં વિદ્ધિ પાર્વતિ ॥ ૧૭ ॥

મણિપૂર ચક્રસ્થ દશદલપદ્મ મેં વિશુદ્ધ અક્ષર શ્રેણી ડ ઢ ણ

ત થ દ ધ ન પ ફ કા શિરઃ પદ્મ કે ઊપર સ્થિત પરમદેવતારૂપ

સે ચિન્તન કરે । હે મહેશ્વરી ! હે કમલલોચની ! તદનન્તર જીવ

શીઘ્રતા સે (મન દ્વારા) હૃદયકમલ મે પહુંચે । (૩)

હે મહેશાની ! ઇષ્ટવિદ્યા કા ચિન્તન પદ્મ કે ઊપર સ્થિત રૂપ સે

કરે । વહાં અક્ષર શ્રેણી ક ખ ગ ઘ ડ ચ છ જ ઝ ઞ ટ ઠ

(દ્વાદશદલપદ્મ) કા ચિન્તન મહામરકત મણિ કે વર્ણ સે કરે ।

હે પાર્વતી ! હે સુન્દરી ! તત્પશ્ચાત્ જીવ વિશુદ્ધ કમલ મેં જાકર

વહાં હરિત વર્ણ કે અક્ષર શ્રેણી (૧૬ સ્વરવર્ણ કા) કા ચિન્તન

સાક્ષાત્ બ્રહ્મરૂપિણી ઇષ્ટવિદ્યા-રૂપેણ કરે । ઇસકે પશ્ચાત્ આજ્ઞાચક્ર

મેં (મન દ્વારા) જાકર ઉસ ચક્ર મે સ્થિત અક્ષર હ, ક્ષ કે સાથ

અભેદ ભાવના સે ઇષ્ટ દેવતા કી ભાવના કરે ! હે શુચિસ્મિતે ! યહ

ષટ્ચક્ર ધ્યાન કા ક્રમ હૈં । ઇસ ધ્યાન કે દ્વારા જો રૂપ પ્રતિભાત

હોતા હૈ, વહી મન્ત્રાર્થ હૈ ॥ ૧૦-૧૭ ॥

॥ ઇતિ સરસ્વતીતન્ત્રે પ્રથમઃ પટલઃ ॥

॥ सरस्वतीतन्त्र का प्रथम पटल समाप्त ॥

द्वितीयः पटलः

श्वर उवाच -

तथाय मन्त्र चैतन्यं लिङ्गागमे प्रकाशितम् ।

योनिमुद्रा मयाभ्याता पुरा ते रुद्रयामले ॥

छदानीं श्रूयतां देवि निर्वाणं येन विन्दति ।

प्रपञ्चोऽपि ततो भूत्वा ज्वस्तु पक्षिणा सल ॥

प्रथमौ परमं रम्यं निर्वाणं परमं पदम् ।

सलस्यारं शिवं पूज्यं तन्मध्ये शाश्वती पुरी ॥

तास्तु देवि पुरी विद्धि सर्वशक्तिमयीं प्रिये ।

पक्षिणा सल देवेशि ज्वः शीघ्रं प्रयाति लि ॥ ४ ॥

श्वर कलते है -हे देवी ! मन्त्र चैतन्य किसे कलते है,

यल लिङ्गागम मे कला गया है । पलले रुद्रयामल तन्त्र में मैने

योनिमुद्रास्वरूप का उपदेश दिया है । अब जिसके द्वारा निर्वाणरूपी

परम सुभ मिलता है, वल सुनो । ज्व प्रपञ्चरूप को अर्थात् समस्त

प्रपञ्च को, विश्व को, अपने मे अलेदरूप से टेभकर पक्षी के साथ

(पक्षी अर्थात् उर्ध्वगति रूपी स्पन्द के साथ) निर्वाण रूप परम पद

मे गमन करता है । सलस्यल कल मंगलमय है और पूज्य

स्थान है । वल नित्य पुरी ली है । हे देवी ! हे प्रिये ! वल पुरी

सर्वशक्तिमयी है ।

यहाँ यल भावना करो कि विश्व प्रपञ्च की निर्माणोपयोगी समस्त

सामग्री वहाँ है । कुण्डलिनी के साथ ज्व को उस पुरी मे ले जाना

चाहिये ॥ १-४ ॥

विभाव्य अक्षरश्रेणीममृताण्वशाधिनीम् ।

सदाशिवपुरं रम्यं कल्पवृक्षतलस्थितम् ॥ ५ ॥

नानारत्नसमाकीर्णं तन्मूलं कमलानने ।

वृक्षञ्च परमेशानि सततं त्रिगुणात्मकम् ॥ ६ ॥

पञ्चभूतात्मकं वृक्षं यतुःशाभासमन्वितम् ।

यतुःशाभां यतुर्वेदं यतुर्विशतितत्त्वकम् ॥ ७ ॥

अब समस्त अक्षर समूह अमृत समुद्र मे शयन कर रहे
हैं, यह चिन्तन करके वक्ष्यमाण विषय का चिन्तन करे । हे
कमलानने ! कल्पवृक्ष के नीचे मनोरम सदाशिवपुरी है ।
उसका मूल नानाप्रकार के रत्नों के द्वारा व्याप्त है । हे परमेश्वरी !
वह वृक्ष सर्वदा त्रिगुणात्मक है, सत्व-रजन्तमोमय है ।
वह पंचभूतमय वृक्ष ऋक्-यजुः साम अेवं अथर्व ऋषी यार
शाभाओं से शोभित है । यही २४ तत्त्वात्मक भी है ॥ ५-७ ॥

यतुर्वर्णयुतं पुष्पं शुक्लं रक्तं शशिस्मिते ।

पीतं कृष्णं मडेशानि पुष्पद्वयं परं शृणु ॥ ८ ॥

हरितञ्च मडेशानि विचित्रं सर्वमोहनम् ।

षट्पूष्पाणि मडेशानि षड्दर्शनमिदं स्मृतम् ॥ ९ ॥

अन्यानि क्षुद्रशास्त्राणि शाभानि मीनलोचने ।

तानि सर्वाणि पत्राणि सर्वशास्त्राणि येश्वरि ॥ १० ॥

हे शुचिस्मिते ! तम वृक्ष का पुष्प यार वर्ण युक्त है । यथा
शुक्ल, रक्त, पीत अेवं कृष्ण । हे मडेश्वरी ! और भी दो प्रकार
के पुष्प हैं । वे हैं हरितवर्ण तथा नानाविचित्र वर्ण वाले ।
वे सभी मन को मोहित करने वाले हैं । ये ६ प्रकार के पुष्प ही
षड्दर्शनशास्त्र हैं ।

हे मीननेत्रे अन्य छोटे-छोटे शास्त्र वृक्ष की छोटी शाभाये है ॥ ८-१० ॥

एतिहासपुराणानि सर्वाणि वृक्षसंस्थितम् ।

त्वगस्थिमेदमञ्जानि वृक्षशाभानि यानि च ॥ ११ ॥

तानि सर्वाणि देवेशि एन्द्रियाणि प्रकीर्तितम् ।

सर्वशक्तिमयं देवि विद्धि त्वं मीनलोचने ॥ १२ ॥

एतिहासपुराणादि एस वृक्ष के त्वक्, अस्थि तथा मेद अेवं मञ्जान
हैं । हे देवेशी ! वृक्ष की शाभा आदि को एन्द्रिय भी कहा गया है ।
हे मीननेत्रोवाली ! तुम उक्त वृक्ष को सर्वशक्तिमय जानो ॥ ९-१२ ॥

अेवद्भुतं मडावृक्षभ्रमरैः परिशोभितम् ।

कोडिलैः परमेशानि शोभिता वृक्षपक्षिभिः ॥ १३ ॥

हे परमेश्वरी ! यत्न मलावृक्ष अमरदेवो द्वारा परिशोभित है ।
कोडिल प्रभृति वृक्ष के पक्षियों द्वारा भी यत्न शोभित है ॥ १३ ॥

सुशोभितं देवगणैर्धनरत्नादिकांक्षिभिः ।
अेवं कल्पद्रुमं ध्यात्वा तदधो रत्नवेदिकाम् ॥ १४ ॥

तत्रोपरि मलेशानि पर्यङ्गं भावयेत् प्रिये ।
सूक्ष्मं हि परमं दिव्यं पर्यङ्गं सर्वमोहनम् ॥ १५ ॥

धनरत्नादि की अभिलाषा रचने वाले साधक को देवताओं से शोभित
कल्पतरु का चिन्तन करके उसकी छाया मे नीचे रक्ष्मी रत्नमयी वेदिका
की भावना करनी चाहिये । हे प्रिये ! हे मलेशानी ! उस वेदिका पर
सूक्ष्म परम दिव्य, सर्वमोहन पलंग की भावना करे ॥ १४-१५ ॥

चन्द्रकोटिसमं देवि सूर्यकोटिसमप्रभम् ।
शीतांशुरश्मिसंयुक्तं नानागन्धसुमोदितम् ॥ १६ ॥

नानापुष्पसमूहेन रचितं हेममालया ।
ततः परं मलेशानि योगिनीकोटियेष्ठितम् ॥ १७ ॥

योगिनीमुभगन्धेन भ्रमराः प्रपतन्ति च ।
योगिनी मोहिनी साक्षात् वेष्ठितं कमलेशो ॥ १८ ॥

हे देवी ! वत्न पलंग करोड़ों चन्द्रमा के समान तथा करोड़ों सूर्य के
समान प्रभायुक्त है । वत्न चन्द्र किरणों से युक्त तथा विभिन्न
सुगन्धों से आमोदित है । यत्न पलंग नानापुष्प समूह से सजाए गए
हैं तथा स्वर्णमालाओं से सुशोभित हैं । हे मलेश्वरी ! यत्न पलंग
करोड़ों योगिनियों से घिरी हुई है । उन योगिनियों के मुभ की सुगन्ध से
आकर्षित होकर भ्रमराएँ वहाँ आ रहे हैं । हे कमलवदने ! जिन
योगिनी के लिये यत्न पलंग घिरी है, वे योगिनी साक्षात् मोहिनीरूप हैं
॥ १७-१८ ॥

अत्यन्तकोमलं स्वच्छं शुद्धहेनसमं प्रिये ।
पर्यङ्गः परमेशानि सदाशिवः स्वयं पुनः ॥ १९ ॥

हे प्रिये ! वत्न अत्यन्त कोमल तथा शुद्ध हेन के समान स्वच्छ
पलंग है । हे परमेश्वरी स्वयं सदाशिव ही पलंग स्वरूप हैं

॥ ૧૯ ॥

જીવઃ પુષ્પં વદેત્ દેવિ ભાવયેત્તવ પાર્વતિ ।
સદાશિવં મહેશાનિ તન્મહાકુણ્ડલીયુતમ્ ॥ ૨૦ ॥

હે દેવી ! જીવ પુષ્પ સ્વરૂપ હૈ, વહ તુમહારી ભાવના કરે । હે
મહેશ્વરી ! મહાકુણ્ડલીયુક્ત સદાશિવ હૈ ॥ ૨૦ ॥

કામિનીકોટિસંયુક્તં ચામરૈર્હસ્તસંસ્થિતમમ્ ।
એવં વિભાવ્ય મનસિ સદા જીવઃ શુચિસ્મિતે ॥ ૨૧ ॥

હે શુચિસ્મિતે ! (શુદ્ધ હાસ્ય કરનેવાલી) વે સદાશિવ કરોડોં
કામિનીગણ સે યુક્ત હૈ । કામિની હાથ મે ચામર લિયે હૈ । જીવ
કો સદા ઇસી પ્રકાર સે ચિન્તન કરના ચાહિયે ॥ ૨૧ ॥

યસ્ય યસ્ય મહેશાનિ યદિર્ષ્ટ કમલાનને ।
તસ્ય જ્ઞાનસમાયુક્તો મનસા પરમેશ્વરિ ॥ ૨૨ ॥

જોવોધ્યાનપરો ભૂત્વા જપેદસ્ય શતં પ્રિયે ।
મન્ત્રાક્ષરં મહેશાનિ માતૃકાપુટિતં ક્રમાત્ ॥ ૨૩ ॥

હે મહેશાની, પરમેશ્વરી ! કમલવદને ! જિનકા જિનકા જો ભી ઇષ્ટ
હૈ, વે મન હી મન ઉસ ઇષ્ટ કે સાથ જ્ઞાનયુક્ત હો ધ્યાનરત રહેં
ઔર ઇષ્ટદેવ કે મન્ત્રાક્ષરો કો માતૃકાવર્ણ દ્વારા ક્રમશઃ પુટિત
કરકે સૌ વાર જપ કરે ॥ ૨૨-૨૩ ॥

કૃત્વા જીવઃ પ્રસન્નાત્મા જપેદસ્ય શતં પ્રિયે ।
યત્સંખ્યાપરમારણૌ પાર્થિવે પરિવર્તતે ।
તાવદ્ધર્ષસહસ્રાણિ શિવલોકે મહીયતે ॥ ૨૪ ॥

જીવ પ્રસન્તચિત્ત સ્થિતિ મે ઇષ્ટમન્ત્ર ૧૦૦ વાર જપે । ઇસસે પાર્થિવ
પરમાણુઓં કી જિતની સંખ્યા હૈ, ઉતને હજાર વર્ષ પર્યન્ત જીવ
શિવલોક મે નિવાસ કરતા હૈ ।

॥ ઇતિ સરસ્વતીતન્ત્રે દ્વિતીયઃ પટલઃ ॥

॥ સરસ્વતીતન્ત્ર કા દ્વિતીય પટલ સમાપ્ત ॥

તૃતીયઃ પટલઃ ।

दिव्युवाच -

कुल्लुका कीदृशी नाथ सेतुर्वा कीदृशो भवेत् ।
कीदृशो वा मलासेतुर्निर्वाणं त्वय कीदृशम् ॥ १ ॥

अन्यथा कथितं यन्मे कीदृश तद्द्रष्टव्य मे ॥ २ ॥

देवा कडती हैं -डे प्रभो कुल्लुका कैसा है ? सेतु-मलासेतु तथा
निर्वाण क्या है ? आपने जितने जपांग कडे है, वे किस प्रकार के
हैं ? ॥ १-२ ॥

धृश्वर उवाच -

गुह्याद् गुह्यतरं देवि तव स्नेहेन कथ्यते ।
विना येन मडेशानि निष्कलञ्च जपादिकम् ॥ ३ ॥

धृश्वर कडते हैं -डे देवी ! जिसके बिना जप प्रभृति निष्कल
हो जाते हैं, उस गुह्यतम ज्ञान को तुम्हारे प्रेमवश प्रकाशित
करता हूँ ॥ ३ ॥

ताराया कुल्लुका देवि मडानीलसरस्वती ।
पञ्चाक्षरी कालिकाया कुल्लुका परिकीर्तिता ॥ ४ ॥

डे देवी ! मडानीलसरस्वती का बीज (ड्रीं स्त्री डुँ) समस्त तारामन्त्रो
का कुल्लुका है । पञ्चाक्षरी मन्त्र को कालिका का कुल्लुका कडते हैं
॥ ४ ॥

कालीकूर्यवधुर्माया इट्कारान्ता मडेश्वरि ।
छिन्नायास्तु मडेशानि कुल्लुकाष्टाक्षरी भवेत् ॥ ५ ॥

डे मडेश्वरी ! काली बीज, कूर्यबीज, वधुबीज तथा मायाबीज के अन्त
मे “इट्” लगाने से जो पञ्चाक्षर मन्त्र होता है, वही काली देवी
का कुल्लुका कडा जाता है । (ड्रीं डुँ स्त्रीं ड्रीं इट्) । डे मडेश्वरी !
अष्टाक्षरी मन्त्र छिन्नमस्ता देवी का कुल्लुका कडा गया है ॥ ५ ॥

भञ्जवैरोचनीये य अन्त वर्म प्रकीर्तयेत् ।
सम्पत्प्रदाया : प्रथम भैरव्याः कुल्लुका भवेत् ॥ ६ ॥

वञ्जवैरोचनीये पद के अन्त मे इट् का उच्चारण
करने से यह अष्टाक्षर हो जाता है (वञ्जवैरोचनीये इट्) ।

भैरवी का प्रथम बीज डी धनदा का कुल्लुका कडा गया है ॥ ६ ॥

श्रीमत्रिपुरसुन्दर्याः कुल्लुका द्वादशाक्षरी ।

वाग्भवं प्रथमं बीजं कामबीजमनन्तरम् ॥ ७ ॥

लक्ष्मीबीजं ततः पश्चात् त्रिपुरे येति तत् परम् ।

भगवतीति तत्पश्चात् अन्ते षड्यममुद्धरेत् ॥ ८ ॥

द्वादशाक्षर मन्त्र को त्रिपुर सुन्दरी का कुल्लुका कडते है ।

प्रथमतः वाग्भव तदन्तर कामबीज, तत्पश्चात् लक्ष्मीबीज,
तदन्तर त्रिपुरे, तत्पश्चात् भगवति, तत्पश्चात् स्वाहा लगाने से
द्वादशाक्षरी कुल्लुका डोता है जैसे “ॐ क्लीं श्रीं त्रिपुरे भगवति
ॐ ः” ॥ ७-८ ॥

अथवा कामबीजञ्च कुल्लुका परिकीर्तिता ।

प्रासादबीजं शम्भोश्च मञ्जुघोषे षडक्षरम् ॥ ९ ॥

अथवा डेवल कामबीज (क्लीं) डो त्रिपुरा का कुल्लुका है । प्रसाद बलि
(डौं) शिवमन्त्र का कुल्लुका है । षडक्षरमन्त्र डी मञ्जुघोष
मन्त्र का कुल्लुका कडा गया है -ॐ नमः शिवायः ॥ ९ ॥

ओकार्णां भुवनेश्वर्यां विष्णोः स्यादष्टवर्णकम् ।

नमो नारायणायैति प्राणवाधा य कुल्लुका ॥ १० ॥

ओकारक्षर मंत्र (डौं) भुवनेश्वरी बीज का कुल्लुका है । विष्णु मन्त्र
का कुल्लुका है अष्टाक्षर मन्त्र अर्थात् “नमो नारायणाय” के पडले ॐ
लगाये । “ॐ नमो नारायणाय” ॥ १० ॥

मातङ्गयाः प्रथमं बीजं माया धूमावतीं प्रति ।

आलायाश्च वधूबीजं लक्ष्म्याश्च निजबीजकम् ॥ ११ ॥

प्रथम बीज (ॐ) मातङ्गी का कुल्लुका डे अवेवं मायाबीज (डौं) धूमावती
का कुल्लुका कडा जाता है । आलामन्त्र का कुल्लुका डे वधुबीज (स्त्रीं)
तथा लक्ष्मी मन्त्र का कुल्लुका “श्रीं” डी है ॥ ११ ॥

सरस्वत्या वाग्भवञ्च अन्नदाया अनङ्गकम् ।

अपरेषाञ्च देवानां मन्त्रमात्र प्रकीर्तिता ॥ १२ ॥

सरस्वती मन्त्र का कुल्लुका है “ॐ” । अन्नदा देवी का कुल्लुका है

कामबीज (कवी) । अन्य देवताओं का कुल्लुका उनका अपना ही मन्त्र है ॥ १२ ॥

धयन्ते कथिता देवि संक्षेपात् कुल्लुका मया ।

अज्ञात्वा कुल्लुकामेतां यो जपेदधमः प्रिये ॥ १३ ॥

हे देवी ! मेने संक्षेप मे यल कुल्लुका कडा है । हे प्रिये ! जो अधम

मनुष्य बिना कुल्लुका को जाने मन्त्र जप करते है ॥ १३ ॥

पञ्चत्वमाशु लभते सिद्धिदानिस्तु जायते ।

तथा जपादिकं सर्वं निष्कलं नात्र संशयः ।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन प्रजपेन्मूर्ध्नि कुल्लुकाम् ॥ १४ ॥

वे शीघ्र हो मृत्यु को प्राप्त होते है और उनकी सिद्धि नष्ट हो

जाती है । उनकी जपादि समस्त साधना निष्कल होती है । अतः

यत्नपूर्वक मस्तक के उपर मुर्द्धा मे कुल्लुका जपे ॥ १४ ॥

॥ इति सरस्वतीतन्त्रे तृतीयः पटलः ॥

॥ सरस्वतीतन्त्र का तृतीय पटल समाप्त ॥

चतुर्थः पटलः

ईश्वर उवाच -

यथ वक्ष्यामि देवेशि प्राणयोग शृणुष्व मेम् ।

विना प्राणं यथा देहः सर्वकर्मसु न क्षमः ॥ २ ॥

विना प्राणं तथा मन्त्रः पुरश्चर्याशितैरपि ।

मायया पुटिता मन्त्रः सत्वधा जपतः पुनः ॥ २ ॥

सप्राणो जायते देवि सर्वत्रायं विधिः स्मृतः ।

तथैव दीपनीं वक्ष्ये सर्वमन्त्रेषु भाविनि ॥ ३ ॥

अन्धकारगृहे यद्ग्नं किञ्चित् प्रतिभासते ।

दीपनीवर्जिता मन्त्र स्तथैव परिकीर्तितः ॥ ४ ॥

ईश्वर कहते है - अब प्राणयोग अर्थात् मन्त्र का प्राणसम्बन्ध

कहता हूँ । हे देवेशी ! उसे श्रवण करो । जैसे प्राणरहित देह

कार्य नहीं करता, उसी प्रकार प्राणरहित मन्त्र सैकड़ो पुरश्चरणो

से भी सिद्ध नहीं हो सकता । हे देवी "दीपनी" मन्त्र से सम्पुटित

करो ७ वार मन्त्र जप करने मे वल सप्राण हो जाता हूँ । सभी देवों
के मन्त्र के साथ यही करना चाखिये । हे भाविनी ! सभी मन्त्रों का
दीपनी मन्त्र अब कहुँगा । जैसे दीपक के बिना अंधेरे घर मे कुछ
नहीं दीपता उसी प्रकार दीपनी के बिना मन्त्र का तत्त्व प्रकाशित
नहीं हो सकता ॥ १-४ ॥

वेदादिपुटितं मन्त्रं समवारं जपेत् पुनः ।
दीपनीय समाख्याता सर्वत्र परमेश्वरि ॥ ५ ॥

हे मछेश्वरी ! मन्त्र को प्रणव (ॐ) से सम्पुटित करके ७ बार जपे ।
यही मन्त्रों का दीपनी करण है ॥ ५ ॥

जातसूतकमादौ स्यादन्ते य मृतसूतकम् ।
सूतकद्रयसंयुक्ता यो मन्त्रः स न सिध्यति ॥ ६ ॥

मन्त्र जप के आदि मे जन्म का शौच तथा मन्त्र जप के अन्त मे मरण
शौच लगता है । अतः अशौचयुक्त मन्त्र सिद्ध नहीं होते ॥ ६ ॥

वेदादिपुटितं मन्त्रं समवारं जपेन्मुषे ।
जपस्यादौ तथा यान्ते सूतकद्रय ॥ ७ ॥

इन अशौचों को उटाने के लिये ॐ से पुटित मन्त्र ७ बार जपे ॥ ७ ॥

अथोच्यते जपस्यात्र क्मश्च परमाद्भुतः ।
यं कृत्वा सिद्धिसङ्घानांमधिपो जायते नरः ॥ ८ ॥

अब जप का अत्यन्त अद्भुत कम कहुता हूँ, जिसके अनुष्ठान से
मनुष्य समस्त सिद्धि प्राप्त कर लेता हूँ ॥ ८ ॥

नतिर्गुर्वादीनामादौ ततो मन्त्रशिषां भजेत् ।
ततोऽपि मन्त्रयैतन्मन्त्रार्थभावनां ततः ॥ ९ ॥

प्रथमतः गुरु प्रभृति को प्रणाम करे तदनन्तर मन्त्रशिषा जपे ।
तत्पश्चात् मन्त्र यैतन्मन्त्रार्थ भावना करके उसके उपरान्त मन्त्रार्थ
भावना करे ॥ ९ ॥

गुरु ध्यान शिरःपद्मं लृहीष्टध्यानमावहन् ।
कुल्लुकुकाञ्च ततः सेतुं मलासेतुमन्तन्तरम् ॥ १० ॥

निर्वाणञ्च ततो देवि योनिमुद्राविभावनाम् ।

अङ्गन्यासं प्राणायाम जिह्वाशोधनमेव च ॥ ११ ॥

प्राणयोग दीपनीञ्च अशौचभङ्गः मेव च ।

भ्रूमध्ये वा नसोरत्रै दृष्टिं सेतुजपं पुनः ॥ १२ ॥

सेतुमशौचभङ्गञ्च प्राणायाममिति क्रमात् ।

येतत्ते कथित देवि रत्नस्य जपकर्मणः ॥ १३ ॥

गोपनीयं प्रयत्नेन शपथस्मरणान्मम ।

येतत्तन्त्रं गृहे यस्य तत्रांल सुरवन्दिते ।

तिष्ठामि नात्र सन्देहो गोप्तव्यममरेष्वपि ॥ १४ ॥

शिर स्थित पद्म मे गुरु ध्यान करे । हृदय मे षष्टदेव का ध्यान
करके कुल्लुका जपे । तदन्तर सेतु जप, तत्पश्चात् मलासेतु जप
करना चाडिये ।

हे देवी ! अब क्रमशः यल करे -

निर्वाण जप

योनि मुद्रा भावना

अंगन्यास

प्राणायाम

जिह्वाशोधनम्

प्राणयोग

दीपनी कर्म जप

अशौचभङ्ग जप

भ्रूमध्य में या नासाग्र मे दृष्टि करके सेतु जप करे । पुनः जप

के अन्त में एल क्रमशः करे -

सेतु जप

अशौचभङ्ग जप

प्राणायाम

हे देवी ! तुमसे यल सब जप कर्मका रत्नस्य कला । मेरो प्रतिज्ञा को

याद रभकर षसे गुप्त रभना । हे सुरो द्वारा नमस्कुते ! जिसके

धर मे यल तन्त्र है, वहाँ मैं रहता हूँ, यल निःसदिग्ध

है । युसे देवताओं से भी गुप्त रभना । ६-१४ ॥

॥ इति सरस्वतीतन्त्रे यतुर्थः पटलः ॥

॥ सरस्वतीतन्त्र का यतुर्थ पटल समाप्त ॥

पञ्चमः पटलः

ईश्वर उवाच -

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि शृणुष्व तं प्रियम्बदे ।

यस्याज्ञानेन विकृलं जपडोमादिकं भवेत् ॥ १ ॥

ईश्वर कडते डै -डे प्रियम्बदे ! जिसे जाने बिना डोम प्रभृति

विकृल डो जाते डै; उसे कडता डूँ । श्रवण करो ॥ १ ॥

कुल्लुकां मूर्ध्नि संजाय्य ङृदि सेतुं विचिन्तयेत् ।

मडासेतुं विशुद्धे तु कण्ठदेशे समुद्धरेत् ॥ २ ॥

मस्तक के उर्ध्व में (मूर्धा मे कुल्लुका का जप, लुटयमें

सेतुचिन्तन, मडानसेतु का विशुद्ध यकमे उद्धार करे अर्थात्

उच्चारण करे ॥ २ ॥

मणिपुरे तु निर्वाणं मडाकुण्डलिनीमधः ।

स्वाधिष्ठाने कामबीजं राकिनीमूर्ध्नि संस्थितम् ॥ ३ ॥

मणिपुर यक में मडाकुण्डलिनी का निर्वाण चिन्तन अधोदिक् रूप

से करे । स्वाधिष्ठान में कामबीज का, राकिनी शक्ति का मूर्धा में

चिन्तन करे ॥ ३ ॥

विचिन्त्य विधिवद्देवि मूलाधारान्तिकाच्छिवे ।

विशुद्धास्तां स्मरेद्देवि विसतन्तुतनीयसीम् ॥ ४ ॥

डे देवि ! डे शिवे ! यड सब चिन्तन करके मूलाधार से विशुद्ध

यक पर्यन्त प्रसरित् मूणालसूत्र के समान सूक्ष्मतम कुण्डलिनी

का चिन्तन करे । तदनन्तर “सर्पाकृति कुण्डलिनी के अन्त मे अवस्थित

वेदी स्थान मूलमन्त्र से आवरित डै,” यड चिन्तन बारम्बार करे

॥ ४ ॥

वेदिस्थानं द्विजिह्वान्तं मूलमन्त्रापृतं मुहुः ।

विप्राणां प्रणवः सेतुः क्षत्रियाणां तथैव च ॥ ५ ॥

वैश्यानाञ्चैव हृत्कारो माया शूद्रस्य कथ्यते ।
अजा हृदि देवेशि या वं मन्त्रं समुख्यरेत् ॥ ६ ॥

ब्राह्मण तथा क्षत्रिय के लिये प्रणव (ॐ) सेतु है । वैश्य का सेतु
वै हृत् तथा शूद्र का सेतु है मायाबीज “ह्रीं” । जो
हृद्य में पूर्वोक्त जप न करके मन्त्रोच्चारण करते है,
उन्हे मन्त्र जप का अधिकार नहीं है ॥ ५-६ ॥

सर्वेषामेव मन्त्राणामधिकारो न तस्य छि ।
महासेतुश्च देवेशि सुन्दर्या भुवनेश्वरी ॥ ७ ॥

कालिकायाः स्वबीजञ्च तारायाः कूर्यबीजकम् ।
अन्यासान्तु वधुबीजं महासेतुर्वरानने ॥ ८ ॥

हे देवेशी ! सुन्दरी का महासेतु है ह्रीं, कालीबीज का क्लीं, तारा देवी
का हुं अन्य देवताओं का महासेतु है स्त्रीं ॥ ७-८ ॥

आदौ जप्त्वा महासेतुं जपेन्मन्त्रमनन्य धीः ।
धने धनेशतुल्योऽसौ वाण्या वागीश्वरोपमः ॥ ९ ॥

युद्धे कृतान्तसदृशो नारीणां मदनोपमः ।
जपकाले भवेत्तस्य सर्वकाले न संशयः ॥ १० ॥

पडले महासेतु का जप करके तब अेकाग्र हो मंत्र जपे । इस प्रकार
से जप करने पर जपकर्ता धन की दृष्टि से दुबेरतुल्य, काव्य
प्रयोग मे वागीश्वर के तुल्य, युद्ध मे यमराज के तुल्य तथा रमणी
समूह मे कामदेव के तुल्य प्रतीत होता है । उसके लिये सभी काल
जप के लिये उपयुक्त है ॥ ९-१० ॥

अथ वक्ष्यामि निर्वाण शृणु सावळिताऽनघे ।
प्रणवं पूर्वमुख्यार्यं मातृकाद्यं समुद्धरेत् ॥ ११ ॥

ततो मूलं मडेशानि ततो वाग्भवमुद्धरेत् ।
मातृकान्तं समस्तास्तु पुनः प्रणवमुद्धरेत् ॥ १२ ॥

अेवं पुटितमूलन्तु प्रजपेन्मणिपूरके ।
अेवं निर्वाणमीशानि यो न जानाति पामरः ॥ १२ ॥

कल्पकोटिसहस्रेण तस्य सिद्धिर्न जायते ॥ १४ ॥

अथ निर्वाण का स्वरूप कडता लूँ, जिसे सावधान डोकर सुनो ।
 प्रथमतः प्राणव का उख्यारण करे । डे मडेश्वरी ! डसडे पश्चात्
 मूलमन्त्र और अन्त में “अँ” बीज का उख्यारण करे । डसडे
 पश्चात् अं से लेकर लं क्षं पर्यन्त समस्त मातृकाओ का उख्यारण
 करके पुनः ओ अन्त मे लगाये । डस प्रकार के पुडित मंत्र का जप
 मणिपूर यक मे करे । डे डश्वरी ! जो पामर डस निर्वाण प्रकिया
 से अवगत नडी डै, वड करोडो कल्प मे भी मंत्रसिद्धि प्राप्त नडी
 कर सकता ॥ ११-१९ ॥

॥ डति सरस्वतीतन्त्रे पंचमः पटलः ॥

॥ सरस्वतीतन्त्र का पायवां पटल समाप्त ॥

षष्ठः पटलः

डश्वर उवाच -

अपरैकं प्रवक्ष्यामि मुभशोधनमुत्तम् ।
 यन्नकृत्वा मडाडेवि जपपूजा वृथा भवेत् ॥ १ ॥

अशुद्धजिह्वा डेवि यो जपेत् स तु पापकृत् ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जिह्वाशोधनमाचरेत् ॥ २ ॥

डश्वर कडते डै -डे मडाडेवी ! जिसे न करने से जपयज्ञ विडुल
 डो जाता डी उस मुभशोधन नामक उत्तम जपाङ्ग को कडता डै ।
 डे डेवी ! जो अशुद्ध जिह्वा से जप करता डै, उसे पापी कडते डै ।
 अतः सभी प्रयत्न द्वारा जिह्वा शोधन करना चाडिये ॥ १-२ ॥

डेव्युवाच -

डेवडेव मडाडेव शूलपाणे पिनाकधृक् ।
 पृथक् पृथक् मडाडेव कथयस्व दयानिधे ॥ ३ ॥

शोधनं सर्वाविधानां मुभस्य वद मे प्रभो ॥ ४ ॥

डेवी कडती डै -डे डेवडेव ! मडाडेव ! शूलपाणे, पिनाकी !
 डे दयानिधे ! डे प्रभो ! आप पृथक्-पृथक् रूप से सभी विधाओ
 का मुभशोधन कडने की कृपा करे ॥ ३-४ ॥

मडादेव उवाच -

मडात्रिपुरसुन्दर्या मुभस्य शोधनं शुभे ।

श्री बीजं प्राणवो लक्ष्मीस्तारः श्री प्राणवस्तथा ॥ ५ ॥

धमं षडक्षर मन्त्रं सुन्दर्या दशधा जपेत् ।

शृणु सुन्दरि श्यामाया मुभशोधनमुत्तमम् ॥ ६ ॥

मडादेव कडते है -डे शोभने ! मडात्रिपुरसुन्दरी का

मुभशोधन कडता हुं । श्री बीज, प्राणव, कार, पुनः श्रीबीज अेवं

प्राणव लगाये (श्रीं ॐ श्रीं ॐ श्रीं ॐ) । डे सुन्दरी यड षडक्षर

मन्त्र है । श्यामादेवी डे मन्त्र जपांग उत्तम मुभशोधन को सुनो

॥ ५-६ ॥

निजबीजत्रयं देवि प्राणवत्रितयं पुनः ।

कामत्रयं वह्निभिन्दुरतियन्द्रयुतं पृथङ् ॥ ७ ॥

अेषा नवाक्षरी विधा मुभशोधनकारिणी ।

तारायाः शृणु यावाङ्गी अपूर्वमुभशोधनम् ॥ ८ ॥

शुवनीमध्यमं लज्जां भुवनेशीं ततः प्रिये ।

त्र्यक्षरीयं मडाविधा विज्ञेयामृतवर्षिणी ॥ ९ ॥

डे देवी निज बीज (कलीं) तीन, प्राणवत्रय तथा तनि “ड”

को पृथङ् पृथङ् वह्नि (र), रति (ध) अेवं यन्द्र तथा बिन्दु का

योग कराकर तीन “कीं” बीज (कीं कीं कीं ॐ ॐ ॐ कीं

कीं कीं) धस नवाक्षरी को श्यामातन्त्र मे मुभ-शोधनकारिणी विधा

कडते है । डे मनोडर अङ्गोवाली तारादेवी डे अपूर्व मुभशोधन को

सुनो । डे प्रिये ! शुवनी बीज को (हुं) बीज में ररवकर उसडे पूर्वं

लज्जा बीज (ड्रीं) तथा पश्चात् में भुवनेश्वरी बीज को लगाये (ड्रीं)

“ड्रीं ॐ ड्रीं” त्र्यक्षरी मडाविधा मुभशोधिनी अमृतवर्षिणी

कडी जाती है ॥ ७-९ ॥

दुर्गायाः शृणु यावाङ्गी मुभशोधनमुत्तमम् ।

द्वादशस्वरमुद्गत्य बिन्दुयुक्तत्रयस्तथा ॥ १० ॥

डे सुन्दर अङ्गोवाली ! दुर्गाबीज डे उत्तम मुभ शोधन मन्त्र को सुनो ।

बिन्दु युक्त तीन द्वादश स्वर (अैं अैं अैं) को डो दुर्गा का मुभशोधन

मन्त्र कडते डै ॥ १० ॥ (पोस्सिष्य् औं ड्रीं डु)

अपरैकं प्रवक्ष्यामि भगलामुपशोधनम् ।

वागभवं सुवनेशीञ्च वागबीजं सुरवन्दिते ॥ ११ ॥

डे सुरवन्दिते ! अन्ये अेक विषय कडता डू । यड भगला मुपशोधन

डै । पडले वागभव (औं), तदनन्तर सुवनेश्वरी बीज (ड्रीं)

वागबीज (औं) लगाये । औं ड्रीं औं डी भगला का मुपशोधन मन्त्र

डै ॥ ११ ॥

मातङ्गया शोधनं देवि अंकुशं वागभवस्तथा ।

बीजञ्चाङ्कुशमेतद्धि विज्ञेयं त्र्यक्षरीयकम् ॥ १२ ॥

डे देवी ! अंकुशबीज, वागभवबीज, पुनः अंकुश बीज को लगाने से

त्र्यक्षरी मातङ्गी मुपशोधन मन्त्रं “कों औं कों” गठित होता

डै ॥ १२ ॥

लक्ष्याश्च शोधनं देवि श्रीबीजं कमलानने ।

दुर्गायाः शोधने माया वागबीजपुटिता भवेत् ॥ १३ ॥

दुर्गे स्वाडा पुनर्माया वागबीजञ्च पुनश्च वाङ् ।

प्रणवं दान्तमुद्धृत्य वामकर्णविभूषितम् ॥ १४ ॥

पुनः प्रणवमुद्धृत्य धनदामुपशोधनम् ।

अेवं मन्त्रं मडादेवि धूमावत्या भवेदपि ॥ १५ ॥

डे देवी ! कमलानने ! लक्ष्मी मन्त्र का मुपशोधन डै

“श्रीं” । दुर्गामन्त्र का मुपशोधन डै वागबीज द्वारा

पुटित माया बीज, पुनः यडी बीज - “औं ड्रीं औं दुर्गे स्वाडा ड्रीं

औं औं” । प्रणवोञ्चारण करके वामकर्णयुक्त (ड) दान्त (ध)

का उञ्चारण करके पुनः प्रणव लगाये - “ॐ धू ॐ”

यड डै धनदा का मुपशोधन । डे देवी ! यडी डै, धूमावती का

भी मुपशोधन मन्त्र ॥ १३-१५ ॥

प्रणवो भिन्दुमान् देवि पञ्चान्तको गणेशितुः ।

वेदादि गगनं वह्निमनुयुग्ं भिन्दुयन्द्रवत् ॥ १६ ॥

द्वयक्षरं परमेशानि विषणोश्च मुपशोधने ।

अन्यासां प्रणवो देवि आलादीनां प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥

डे देवी ! प्राणव तथा बिन्दु युक्त पयान्तक (ग) गणेशमन्त्र का
मुभशोधन है, अर्थात् “ॐ गं” । डे परमेश्वरी ! वेदादि बीज
(ॐ) वह्निबीज (रं) मनु (औ) बिन्दु तथा यन्द्र को युक्त करते डुये
“ड”कार = “ॐ ड्रौ” डी विष्णुमन्त्र का मुभ-
शोधन मंत्र है, अन्य का प्राणव (ॐ) है ॥ १६-१७ ॥

स्त्रीणाञ्च शद्रतुल्यं डि मुभशोधनमीरितम् ।
मुभशोधनमात्रेण जिह्वामृतमयी भवेत् ॥ १८ ॥

स्त्री डे लिये शूद्र डे डी समान मुभशोधन विडित डे अर्थात् प्राणव
डे स्थान पर दीर्घ प्राणव ॐ तथा स्वाडा डे स्थान पर “नमः”
का प्रयोग करे । मुभशोधन डिया ड्वारा जिह्वा तलाल अमृतमयी
डो जाती है ॥ १८ ॥

अन्यथा मूत्रविड्युक्ता जिह्वा भवति सर्वदा ।
भक्षणेर्दूषिता जिह्वा मिथ्यावाक्येत् दूषिता ॥ १९ ॥

कलडेरूषिता जिह्वा तत् कथं प्रजपेन्मनूम् ।
तत्शोधनमनाथर्यं न जपेत् पामरः क्वचित् ॥ २० ॥

मुभशोधन डे विना शुभ विष्णामूत्र डे समान अपवित्र रहती है,
ड्योडि अभक्ष्य भाने से, डूठ डोलने से तथा कलड से दूषित डो जाती
है । अतः उस अपवित्र (१९) जिह्वा से मंत्रजप डैसे डोगा? पापयुक्त
मानव कभी भी जिह्वा शोधन डिये बिना जप न करे ॥ १९-२० ॥

शैवशाक्तवैष्णवादेः सर्वस्यांवश्यमेव य ।
अन्यथा प्रजपेन्मन्त्रं मोडेन यद्वि भाविनि ॥ २१ ॥

शैवशाक्त वैष्णव सभी डसे जानेम् । डे भाविनी ! यद्वि मानव
मोडवशात् डसडे विना मन्त्रजप करता है, तड ॥ २१ ॥

सर्वः तस्य वृथा देवि मन्त्रसिद्धिर्न जायते ।
अन्ते नरकवासी य भवेत् सोऽपि न यान्यथा ॥ २२ ॥

देवो यद्वि जपेन्मन्त्रं न कृत्वा मुभशोधनम् ।
पतनं तस्य देवेशि डिं पुनर्मर्त्यवासिनाम् ॥ २३ ॥

उसडे समस्त अनुष्ठान व्यर्थ डोते है और सिद्धि नहीं मिलती ।

उसे अन्त मे नरक जाना पडता है । यह अन्यथा कथन नहीं है ।

हे देवेशी ! देवता भी मुमशोधन बिना मन्त्र जपने पर पतन के
भागी होते हैं । मृत्यु लोकवासी की बात छि क्या ?

॥ इति सरस्वतीतन्त्रे षष्ठः पटलः ॥

॥ सरस्वतीतन्त्र का छठवाँ पटल समाप्त ॥

॥ समाप्त ॥

Encoded and proofread by DPD

sarasvatItantram

pdf was typeset on April 13, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

